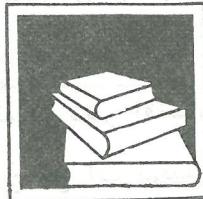

تحقیقی پژوهیون مناطق آب شور در استان اصفهان

نظری بر روی شایعی شیرین کردن آب با جت مصارف خانگی

نویسنده: هندس احمد خوشمنش دکتر محمد صابریان برخوبی

اعضاء هیأت ملی دانشکده فنی دانشگاه صنعتی اصفهان

خلاصه:

در این مقاله آنالیز بر روی آبهای چند منطقه از استان اصفهان انجام شده است.

نتایج بدست آمده نشان میدهد که میتوان به روش خورشیدی آبهای شور مناطق را نمک زدائی کرد. چنانچه ممبران ها (Membrane) در دسترس باشند دو روش الکترودیالیز (ED) و اسمز معکوس (RO) از روش تبخیر جهت شیرین کردن آب شور ارزانتر میباشد.

طوریکه در یک منطقه ممکن است آب زیادی وجود داشته باشد که بدليل شوری بیش از حد غیر قابل استفاده میباشد.

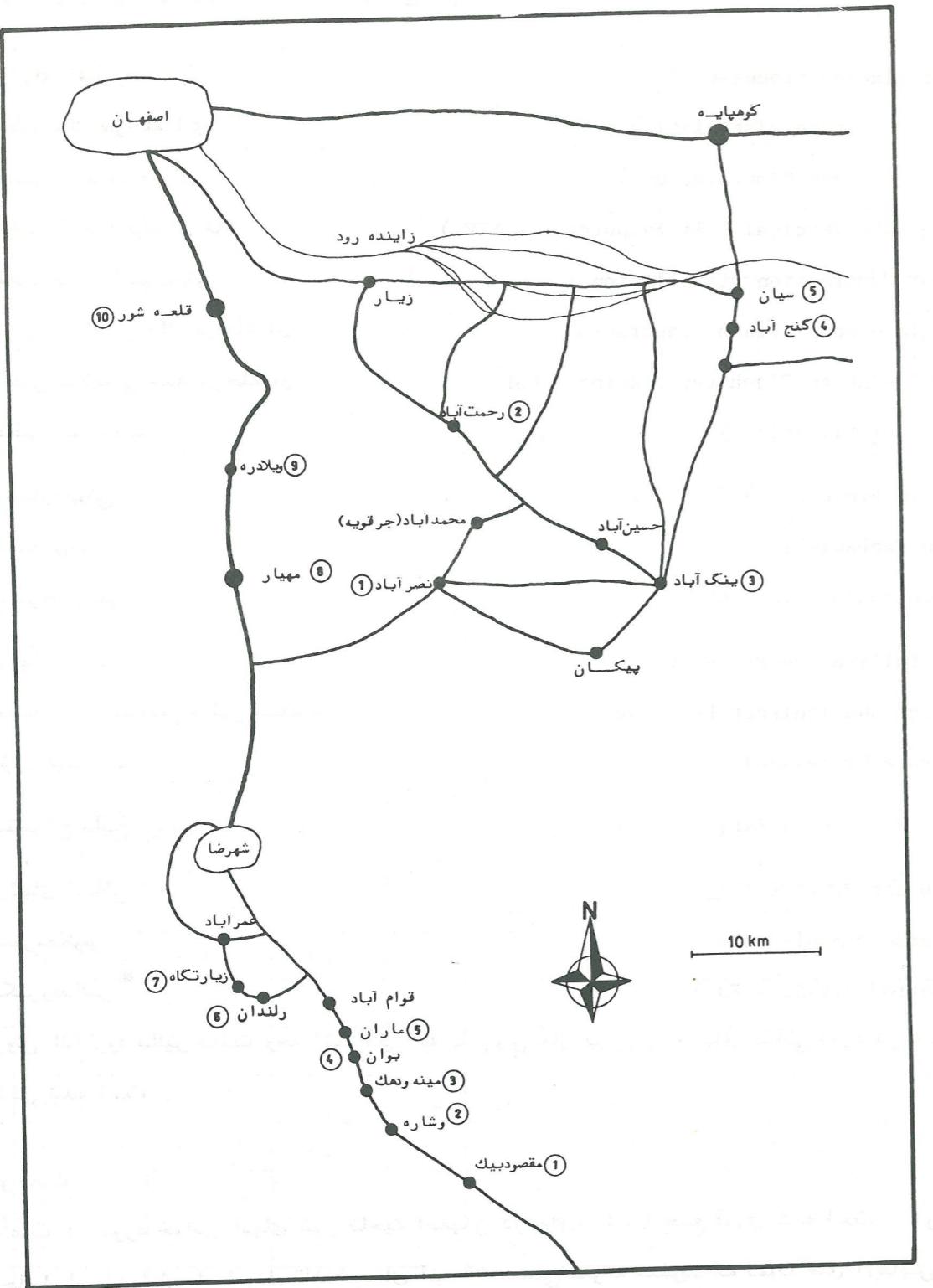
برای مثال: شوری متوسط آب در منطقه نجف آباد برابر 900 p.p.m است که بطور قابل ملاحظه ای از حد اکثر مجاز 500 p.p.m برای مصارف خانگی (بیشتر است).

تهیه آب مناسب برای مصارف خانگی یکی از نیازهای عمدی میباشد، چنانچه بتوان به طریقی از این آبهای نمک زدائی کرد باعث دگرگونی عمیقی در وضع زندگی مردم و جلوگیری از مهاجرت آنها به شهرها میشود. اگر چه آبهای شور از نظر کشاورزی نیز مناسب نمیباشند و در صورت استفاده از آنها نیاز به عملیات زهکشی وجود دارد ولی مسئله اصلی این مناطق در مرحله اول تهیه آب آشامیدنی است. روشهای زیادی برای تبدیل آب شور به شیرین وجود دارد ولی این روشها بطور کلی در بسیاری از موارد از نظر اقتصادی مقرن بصره نمیباشند. برای مثال: انرژی لازم برای شیرین کردن آب شور با روش تقطییر حدود $2/5$ کیلو وات ساعت برای هر متر مکعب

مقدمه:

امروزه کم آبی یا عدم دسترسی به آب شیرین و یا آبی با کیفیت مناسب جهت آشامیدن و مصارف کشاورزی مشکل جدی و قابل توجه در بسیاری از مناطق کشورمان میباشد.

از جمله این مناطق استان اصفهان است که علیرغم وجود یک منبع آب دائمی یعنی رودخانه زاینده رود و پر آبی نسبی این منطقه در بسیار از نقاط آن مردم به آب شیرین دسترسی ندارند و از آب شور علاوه بر مصارف بهداشتی جهت آشامیدن نیز استفاده میشود، در حالی که مسئله قابل توجه این است که ما، در این نقاط با بی آبی و یا حتی کم آبی مواجه نیستیم، بلکه مسئله اساسی شوری آبهاست به

در آن تغییر فاز صورت گیرد (مثلًا در تبخیر مایع را میجوشانیم تا به دو فاز مایع و بخار تبدیل شود و در روش انجماد در اثر سرمایه فاز بخ و آب (ایجاد میکنیم) انرژی مصرفی گرفت. ولی آنچه مسلم است هر سیستمی که به ازا واحد آب تولید شده بالاتر است.

۱۳

مورد لزوم دستگاه دارای اهمیت باشد ولی برای مصارف شهری و یا کشاورزی در درجه اول آن روشی قابل قبول است که مجموعاً با درنظر گرفتن امکانات منطقه از نظر اقتصادی قابل قبول باشد یعنی مخارج کل آب تولید شده بازأ هر مترمکعب (مخارج سرمایه گذاری اولیه بعلاوه مخارج جاری) از حد معین تجاوز نکند.

در روش های مختلف شیرین کردن آبهای شور، نوع و میزان انرژی مصرفی متقاوت است. مثلًا در روش های تقطیری و یاتبخیری انرژی از نوع حرارتی است که مستقیماً بوسیله سوخت و یا بطور غیر مستقیم بوسیله بخار داغ تأمین شده و در روش های تبلور و انجام اندیشه حرارتی، صرف ایجاد سرمایه منجر به یخ زدن آب میشود، میگردد. در

روشهای غشائی (مثل اسمزم معکوس) انرژی مورد نیاز مکانیکی بوده و بوسیله فشار حاصله از یک پمپ (که بوسیله نیروی الکتریکی کار میکند) تأمین شده و بالاخره در بعضی از روش های مانند الکترود یالیز مستقیماً از اختلاف پتانسیل الکتریکی برای جدا کردن یونها از آب، استفاده میشود. یاد آوری میگردد که در روش های تبخیری و انجام که انرژی حرارتی مورد استفاده قرار میگیرد مسئله اتلاف حرارت مطرح میباشد که مطابق قانون دوم ترمودینامیک برای تبدیل به کار، بازده پائین دارد و باین دلیل بازده مصرف انرژی در سیستم های حرارتی کم میباشد. ولی باید توجه نمود که در سیستم هایی که از انرژی الکتریکی و یا مکانیکی استفاده میشود، خود بطور مستقیماً از انرژی حرارتی استفاده میکنند (مثلًا نیروگاه برق سوخت و یا انرژی حرارتی مصرف کرده

آب است (۱) و با توجه به نرخ هر کیلووات ساعت انرژی الکتریکی و با تخمین مخارج اولیه و هزینه نگهداری و تعییرات دستگاهها این هزینه رقمی در حدود ۷۰ ریال برای هر متر مکعب آب میشود. البته این ارقام بطور مطلق نشان دهنده کارآئی سیستم نمیباشد و تنها زمانیکه هزینه تبدیل آب شور در یک منطقه معین از هزینه تأمین آب از منطقه دیگر و انتقال آب کمتر باشد این تبدیل از نظر اقتصادی مقرر بصرفه است.

هدف ما مطالعه روی آبهای شور چنین مناطقی در استان اصفهان بوده و توانسته ایم با آنالیز این آبهای مشخص نمودن درجه شوری شان روش مناسب و مقرن بصرفه جهت نمک زدائی را پیدا کنیم.

روشهای مختلف نمک زدائی
روش های متعددی برای نمک زدائی از آبهای شور وجود دارند که در اینجا فقط اشاره ای به روش های عمده و معمول میشود.

انتخاب نهائی روش بستگی کامل به ضوابط اقتصادی و امکاناتی مانند نوع و مقدار انرژی موجود، کیفیت و نوع منبع آب شور جغرافیائی منطقه، کیفیت آب مورد نیاز، نیروی انسانی و غیره دارد. در کاربردهای صنعتی گاهی کیفیت تولید در درجه اول اهمیت قرار میگیرد. مثلًا در صنایع داروئی و یا الکترونیک آب مورد نیاز باید کاملاً عاری از املاح بسوده و بسیار خالص باشد. در چنین مواردی یک روش به روش دیگر از نظر کیفیت کار ارجحیت پیدا میکند، یا در بعضی از موارد مانند کاربردهای نمک زدائی در کشتی ها و جامائی کوچک، ممکن است مسئله مساحت و فضای

در زیر روش های مهم و عمده نمک زدائی نام برده شده است .

Co_3^{2-} ppm	So_4^{2-} ppm	K^+ ppm	Na^+ ppm	Cl^- ppm	Mg^{2+} ppm	Ca^{2+} ppm	سختی کل ppm	عمق چاه	محل نمونه برداری	جمعیت	نام منطقه
-	۵۰۰	۷/۵	۳۹۵	۸۲۰	۱۴۰	۴۲۰	۵۷۰	بیش از ۱۰۰ متر	چاه	۱۰۰۰۰ نفر	نصر آباد
-	۱۲۵۰	۱۰	۷۵۰	۱۳۸۰	۴۰۰	۷۹۰	۱۱۹۰	چاه شماره ۱	"	۴۹۰۰	بنگ آباد
۳۶	۱۶۰۰	۱۰	۸۷۵	۱۹۸۰	۶۴۰	۱۰۱۰	۱۶۵۰	" ۱۲۰	چاه شماره ۲	" "	" "
-	۱۸۵۰	۶	۱۸۰۰	۳۶۰۰	۱۱۷۰	۱۵۸۰	۲۲۵۰	" ۱۲۰	چاه	" ۱۲۰	گنج آباد
-	۷۵۰	۶	۵۲۵	۱۲۵۰	۲۸۰	۴۰۰	۶۸۰	" ۱۳۰	چاه شماره ۱	" ۴۲۰	سیون
-	۶۶۰	۲۰	۱۶۷۵	۳۱۰۰	۴۲۰	۷۶۰	۱۲۰۰	بیش از ۱۰۰ متر	چاه شماره ۲	" "	سیون

جدول ۱ (توابع جرقویه)

Co_3^{2-} ppm	So_4^{2-} ppm	K^+ ppm	Na^+ ppm	Cl^- ppm	Mg^{2+} ppm	Ca^{2+} ppm	سختی کل ppm	عمق چاه	محل نمونه برداری	جمعیت	نام منطقه
-	۲۵	۸/۷	۶۷۵	۲۴۲۰	۵۱۵	۱۳۱۰	۱۸۲۵	۱۰۰ متر	چاه	حدود ۳۵ ساختمان ویلایی	ویلادره
-	۱۲۰۰	۲۰	۸۷۵	۲۲۲۰	۶۳۰	۱۴۵۰	۲۵۸۰	چاه شماره ۱	" نفر	۲۰۰	قلعه شور
-	۱۲۰۰	۱۶/۲۵	۷۴۰	۱۵۰۰	۲۳۰	۱۱۱۵	۱۳۴۵	چاه شماره ۲	" "	" "	" "
-	۴۸۰	۴/۸	۵۱۰	۱۲۹۰	۴۶۰	۷۵۰	۱۲۱۰	چاه بداری	"	۶۵۰	زیارتگاه
-	۲۷۵	۲/۵	۲۶۰	۷۲۰	۲۲۵	۴۱۵	۶۵۰	قات	"	۱۵۰	ماران
-	۵۷۰	۳/۸	۶۷۵	۱۳۶۵	۴۷۵	۷۵۰	۱۲۲۵	چاه	"	۲۰۰	قوام آباد
-	۱۳۰	۱/۹	۲۳۰	۶۰۰	۲۰۰	۳۵۰	۵۵۰	چاه	"	۹۰۰	وشاره
-	۵۰	۲/۲	۲۴۵	۶۰۰	۱۹۰	۴۶۰	۶۵۰	قات	"	۳۵۰	ولندون
-	۱۳۰	۲/۲	۴۵۰	۸۰۰	۲۴۰	۴۸۰	۷۲۰	چاه	"	۱۵۰	ماران
-	۷۵	۲/۱	۱۵۰	۶۱۰	۱۳۵	۴۷۵	۶۱۰	چاه	"	۳۰۰	مسینه ودهک
-	۴۵۰	۲/۵	۳۷۵	۶۴۰	۱۰۰	۶۱۰	۷۱۰	چاه	"	۴۰۰	بوان
-	۵۰	۲/۵	۳۷۵	۶۰۰	۷۰	۳۲۰	۴۰۰	بیش از ۱۰۰ متر	چاه	" ۴۸۰۰	مهیار

جدول ۲ (توابع شهرها)

- ۱ - روش‌های تقطیری
  - تقطیر یک مرحله ای
  - تقطیر چند مرحله ای
  - تبخیر کننده لوله ای قائم
  - تقطیر با تراکم بخار
  - تبخیر ناگهانی یک مرحله ای
  - تبخیر ناگهانی چند مرحله ای
  - تقطیر خورشیدی
- ۲ - روش‌های یونی
  - مبادله یونی
  - الکترود یالیز
- ۳ - روش‌های تبلور
  - منجمد سازی مستقیم و غیر مستقیم
  - روش هیدرات
- ۴ - استخراج مایع - مایع
  - روش‌های غشائی
  - اسمز معکوس *
  - الکترود یالیز *

* : روش الکترود یالیز بعلت وجه اشتراکی که با روش‌های یونی و روش‌های غشائی دارد در هردو مورد ذکر شده است .

نتایج و بحث :

اطلاعات در مورد خواص آبهای شور ناحیه اصفهان در جداول ۲ و ۱ جمع آوری شده است . از مقایسه نتایج حاصل از آزمایش آبها و استانداردهای آب آشامیدنی متوجه میشیم که نمونه های آزمایش شده

دارای سختی بیش از حد اکثر مجاز بوده و لزوم نرم کردن آبها قبل از شیرین کردن مطرح میشود .

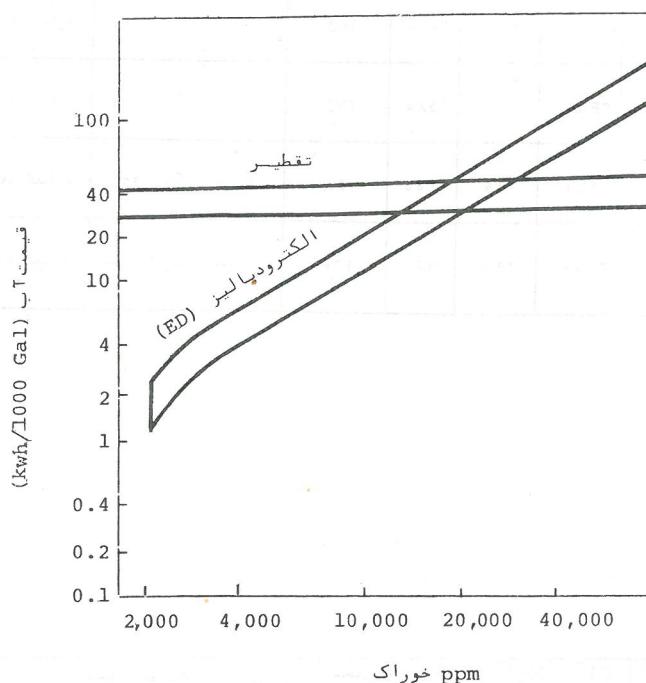
از مقایسه نتایج آزمایش مربوط به یون Cl^- مشخص میشود که نمونه های مورد آزمایش دارای شوری

نسبتاً بالائی هستند ولی در مقایسه با آب دریای استاندارد که دارای غلظت Na^+ برابر ۱۰۷۱۵ p.p.m.

غلظت Cl^- برابر ۹۲۶۵ p.p.m. است می بینیم که شوری آب این مناطق به شوری آب دریا نمیرساند .

بنابراین با توجه به کمی جمعیت هر منطقه روش‌های تبخیر MSF و LTV مفروض بصره نخواهد بود .

روشهای الکترود یالیز (ED) و اسمزمعکوس (RO) بدلیل اینکه درصد نمک آب این مناطق زیاد بالا نبوده و حجم آب نباید در سطح خیلی بالائی تولید شود و با توجه به اینکه از روش تبخیر ارزانتر تمام میشوند (شکل ۱) مناسبند ولی مسئله مربوط به ممبران ها قابل توجه و مسئله ساز میباشد.

شکل ۱- قیمت آب شیرین تولید شده بر حسب ppm نمک در خوراک (۲)

از آن جهت که در روش خورشیدی مقدار آب تولیدی حداقل میتواند بـ ۵۰ متر مکعب در روز برسد (۱) و آب تولید شده نیز گران است و با توجه به موقعیت جغرافیائی که از نظر تابش خورشید مشکل چندانی وجود ندارد میتوان از آب تولیدی با این روش صرفه "آشامیدن" استفاده کرد در غیر اینصورت مقرر بصرفه نخواهد بود.

منابع مورد استفاده

(1): Howe, E. D. "Fundamentals of water Desalination", Marcel Dekker, INC, New York, 1974.

(2): Spiegler, K. S., Laird, A. D. K., "Principles of Desalination", Academic Press, New York, 1979.